

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У. 1940/11
28.03.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А. из ..., ..., чији је пуномоћник Зоран Спирковић из Београда, Кировљева 19 и Б.Б. из ..., ... бр. ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, чији је правни следбеник Министарство финансија и привреде Републике Србије, ради поништаја решења 07 број 463-02-00066/2005 од 31.12.2010. године, уз учешће заинтересованих лица В.В. из ..., ... бр. ..., Г.Г. из ..., ... бр. ... и Д.Д. из ..., ... бр. ..., у предмету одређивања земљишта за редовну употребу зграде, након закључене усмене јавне расправе дана 27.03.2012. године, у нејавној седници већа одржаној дана 28.03.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, 07 број 463-02-00066/2005 од 31.12.2010. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована жалба тужилаца изјављена против решења Одељења за имовинско-правне и стамбене послове – Одсек за имовинско-правне послове Градске општине Чукарица број 463-1263/2008-VI-02 од 14.08.2009. године, којим се у ставу 1. диспозитива усваја предлог В.В., Г.Г. и Д.Д., сви из ... и дозвољава понављање поступка окончаног правноснажним решењем Одељења за имовинско-правне послове Општине Чукарица у Београду – Одсека за имовинско-правне послове IV-02 број 463-359/03 од 24.02.2004. године, које је оглашено правноснажним 17.03.2004. године, ставом 2. диспозитива овог решења, одбија се захтев тужилаца А.А. и Б.Б. за одређивање земљишта за редовну употребу зграде у улици ... бр. ... у ..., чији су сувласници са по 1/2 идеалних

делова, уписаној у ЗКУЛ бр. ... КО ..., као неоснован, а ставом 3. диспозитива поништава се правноснажно решење Одељења за имовинско-правне и стамбене послове Општине Чукарица у Београду – Одсек за имовинско-правне и стамбене послове IV-02 број 463-359/03 од 24.02.2004. године, које је оглашено правноснажним дана 17.03.2004. године.

У тужби поднетој Управном суду 21.02.2011. године, тужиоци су оспорили законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога, указујући да је тужени орган донео оспорено решење игноришући доказе које су тужиоци приложили уз жалбу и тврдећи да у потврди Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове од 01.04.2004. године стоји да је грађевинска парцела на којој се налази кућа у ... формирана од кп. ... и кп. ... према ДУП-у улица ... и ... ("Службени лист града Београда" број 25/92), што је супротно Акту о урбанистичким условима од 02.06.2003. године и решењу о одобрењу за изградњу од 19.04.2004. године, који су такође издати од овог Секретаријата према истом ДУП-у, а исте чињенице констатоване су и у уверењима РГЗ-а број 852-2313-868/09 и 952-2313/893/09 од 27.11.2009. године, у којима стоји да се кп.бр. ... састоји од кп.бр. ... и ..., док је кп.бр. ... самостална и има површину 376 м². Тужиоци напомињу да је на катастарским парцелама ... и ..., које заједно чине грађевинску парцелу ..., изграђен стамбени објект у складу са законом који је укњижен, а тужиоци, као власници објекта у ..., користе ово земљиште на основу члана 83. Закона о планирању и изградњи. Сматрају да изузимање дела грађевинске парцеле из састава већ формиране и изграђене грађевинске парцеле (поништавањем правноснажног решења број 463-359/03 од 24.02.2004. године), осим што је у супротности са законом, имало би и несагледиве штетне последице и онемогућило употребу стамбеног објекта у Предлажу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Заинтересована лица, у одговору на тужбу достављеном Управном суду 29.09.2011. године, оспоравају све наводе тужбе истичући да се тужиоци нису изјаснили на чињеницу да заинтересованим лицима, као земљишно-књижним корисницима катастарске парцеле ... КО ..., решење 463-359/03 није достављено, иако су се у поступку пред првостепеним органом противили изузимању наведене парцеле, те да је због битне повреде Закона о општем управном поступку од стране првостепеног органа, наведено решење постало правноснажно. Посебно истичу да првостепени орган општине није био надлежан за доношење решења по питању одређивања земљишта за редовну употребу зграде, већ је то у надлежности суда, што су и у одговору на жалбу детаљно објаснили. Предлажу да суд тужбу одбије као неосновану.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из образложења

оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

Усмена јавна расправа је одржана у присуству пуномоћника тужиоца А.А. и присуству заинтересованих лица, а у одсуству уредно позваног тужиоца Б.Б. и уредно позваног туженог органа, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је, одлучујући о предлогу за понављање поступка, поднетом од стране овде заинтересованих лица, сагласно члану 246. став 1. Закона о општем управном поступку, утврдио да је предлог благовремен, да су подносиоци предлога овлашћена лица и да су околности на којима се предлог заснива учињене вероватним, те је сагласно члану 248. истог Закона, правилно донео решење којим је усвојио предлог за понављање поступка, дозволио понављање поступка окончаног правноснажним решењем првостепеног органа 02 број 463-359/03 од 24.02.2004. године и утврдио да захтев овде тужилаца А.А. и Б.Б. није основан. Ово због тога што је, поступајући по обавезујућим примедбама из другостепеног решења туженог органа 07 број 463-02-0006/2005 од 26.08.2008. године, првостепени орган утврдио да подносиоцима предлога за понављање поступка окончаног правноснажним решењем Одељења за имовинско-правне и стамбене послове Општине Чукарица у Београду – Одсек за имовинско-правне послове IV-02 број 463-359/03 од 24.02.2004. године, које је оглашено правноснажним дана 17.03.2004. године, није уручено наведено решење, које им је уручено дана 24.07.2009. године, у складу са Законом о општем управном поступку, те да су подносиоци предлога дана 11.08.2009. године поднели предлог за понављање поступка. У предлогу су истакли да траже да се одбије захтев овде тужилаца А.А. и Б.Б. за одређивање земљишта за редовну употребу зграде, с обзиром да кп.бр. ... КО-6 служи за редовну употребу куће у улици ... бр. ..., чији су власници и земљишно-књижни корисници подносиоци предлога, да према ДУП-у улице Кировљеве и Пожешке (“Службени лист града Београда” број 25/92), кп.бр. ... и ... КО ..., целом својом површином чине посебну грађевинску парцелу, да су они корисници те парцеле, да прилажу

потврду Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове IX-03 број 350.1-412/2003 од 01.04.2004. године и извештај РГЗ 02 број 952-01-17-220/04 из којих доказа се види да је кп.бр. ... у саставу њихове грађевинске парцеле. Како се ради о изграђеном осталом грађевинском земљишту на коме је изграђен објект у складу са законом и укњижен, а тужиоци као власници објекта – сувласници куће број ... у улици ... на основу власништва на кући користе земљиште уписано у ЗКУЛ бр. ... кп.бр. ... и ... у смислу члана 83. Закона о планирању и изградњи, тужени орган је, на основу овако утврђеног чињеничног стања, закључио да је у поновљеном поступку правилно поништено правноснажно решење IV-02 број 463-359/03 од 24.02.2004. године и одбијен захтев тужилаца као неоснован, јер је став Врховног суда из пресуде У.504/03 од 30.05.2003. године, да је питање одређивања земљишта за редовну употребу и коришћење зграде у искључивој надлежности суда, а не органа управе, сагласно члану 187. ЗПП и члану 12. Закона о судовима. Због свега изложеног, тужени орган је у оспореном решењу нашао да је одлука првостепеног органа, која је заснована на одредбама члана 239. став 1. тачка 1. и 9., члана 242. и члана 246.-248. Закона о општем управном поступку, правилна и на закону заснована.

По оцени Управног суда, изложени наводи и закључак туженог органа не могу се прихватити као правилни.

Из списка предмета није спорно да су подносиоци предлога за понављање поступка учествовали у поступку до доношења решења првостепеног органа IV-02 број 463-359/03 од 24.02.2004. године, као лица која имају право да учествују у поступку ради заштите својих права или правних интереса, у смислу члана 39. Закона о општем управном поступку, а да им након завршеног првостепеног поступка није достављено наведено решење, на које је стављена клаузула правноснажности 17.03.2004. године. Ово решење је заинтересованим лицима, по њиховом захтеву, достављено дана 24.07.2009. године, о чему се у списима предмета налази записник сачињен пред првостепеним органом, а што из списка такође није спорно. У истом записнику, сачињеним пред првостепеним органом дана 24.07.2009. године, заинтересована лица су изјавила да остају код предлога за понављање поступка окончаног правноснажним решењем 463-359/03 од 24.02.2004. године. У списима предмета налази се поднесак подносиоца предлога за понављање поступка, овде заинтересованих лица, достављен првостепеном органу 11.08.2009. године, насловљен као предлог за обнову поступка у предмету број 463-359/03, у коме је наведено да су разлози за обнову поступка изнети у ранијим писаним поднесцима подносиоца предлога и то: у предлогу за обнову поступка број 463-1182 од 27.09.2004. године, тужби поднетој Врховном суду Србије под

бројем У-4365/05 од 20.06.2005. године, одговору на жалбу поднету од стране овде тужилаца А.А. и Б.Б. под бројем 463-135/07 од 07.04.2007. године и примедбама на другостепено решење донето под бројем 463-1263/08 од 25.05.2009. године. У списима предмета се налази и поднесак овде заинтересованих лица поднет првостепеном органу 27.09.2004. године, насловљен као захтев за обнову поступка у предмету 463-359/03, у коме је наведено да је првостепени орган извршио битне повреде Закона о општем управном поступку, јер подносиоцима предлога, као странкама које су саслушане у поступку и које имају правни интерес, није доставио решење донето у том поступку и самим тим им је ускратио право на жалбу, услед чега предлажу да првостепени орган донесе решење о обнови поступка у предмету 463-359/03 од 24.02.2004. године. Списима је приложена и пресуда Врховног суда Србије У.4365/05 од 05.10.2006. године, којом је уважена тужба овде заинтересованих лица и поништено решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове 07 број 463-02-00066/2005 од 13.04.2005. године, а којим је поништено решење Организационе јединице за имовинско-правне и стамбене послове – Одсек за имовинско-правне послове Општине Чукарица у Београду број 463-1182/04-IV-02 од 14.01.2005. године, којим је додељена на трајно коришћење овде тужиоцима А.А. и Б.Б. катастарска парцела У наведеним поднесцима овде заинтересованих лица од 27.09.2004. године и 11.08.2009. године, насловљених као захтев односно предлог за обнову поступка у предмету 463-359/03, подносиоци предлога се нису позвали ни на једну тачку из одредбе члана 239. Закона о општем управном поступку, као на разлог за понављање поступка.

Одредбом члана 239. став 1. тачка 1. и тачка 9. Закона о општем управном поступку, на које се позвао првостепени орган приликом доношења свог решења, које је било предмет оцене у оспореном решењу, прописано је да ће се поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновити ако се сазна за нове чињенице, или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до другачијег решења да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем поступку (тачка 1.), или ако лицу које је требало да учествује у својству странке није била дата могућност да учествује у поступку (тачка 9.).

Одредбом члана 13. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" број 30/10), прописано је да решење против кога се не може изјавити жалба, нити покренути управни спор (правноснажно решење), а којим је странка стекла одређена права, односно којим су странци одређене неке обавезе, може се

поништити, укинути или изменити само у случајевима који су предвиђени законом.

Према правној природи начела правноснажности, израженој у овој одредби закона, правноснажност стиче сваки управни акт против кога се више не може изјавити жалба нити водити управни спор.

При томе се код одређивања рока за подношење жалбе из члана 220. Закона о општем управном поступку, рок за изјављивање жалбе посебно рачуна за свако лице, односно орган коме је решење достављено и то од дана достављања решења. Процесно правни значај има само уредно достављање, извршено у складу са Законом о општем управном поступку, а при достављању решења примењују се правила о обавезном личном достављању из члана 77. Закона о општем управном поступку. Рок за жалбу за лице које ради заштите својих права и правних интереса има право да учествује у поступку (заинтересовано лице) тече од дана када му је достављено првостепено решење, уколико је учествовало у првостепеном поступку.

Имајући у виду изложено, Управни суд налази да се из доказа у списима предмета не може са сигурношћу закључити да је рок за жалбу овде заинтересованих лица истекао, те да је решење првостепеног органа број 463-359/03 од 24.02.2004. године постало коначно и правноснажно, имајући у виду да само стављање клаузуле правноснажности од стране првостепеног органа не значи да је такав акт стекао правноснажност у смислу цитиране одредбе члана 13. Закона о општем управном поступку, нити се из садржине поднесака овде заинтересованог лица достављених првостепеном органу 27.09.2004. године и 11.08.2009. године може са сигурношћу закључити да су та лица овим поднесцима поднела предлог за понављање поступка из разлога прописаних одредбом члана 239. став 1. тачка 1. и тачка 9. Закона о општем управном поступку.

Због тога је, по оцени Управног суда, тужени орган био у обавези да позове заинтересована лица да се прецизно изјасне о врсти и садржини поднесака од 27.09.2004. године и 11.08.2009. године и с тим у вези несумњиво утврди да ли је решење првостепеног органа број 463-359/03 од 24.02.2004. године постало коначно и правноснажно.

У поновном поступку тужени орган је у обавези да, правилном оценом доказа у складу са начелом оцене доказа из члана 10. Закона о општем управном поступку и на основу прецизног изјашњења странака о врсти и садржини поднесака на које је овом пресудом указано, несумњиво утврди да ли је решење првостепеног органа број 463-359/03 од 24.02.2004. године постало коначно и правноснажно и с тим у вези правилно оцени да ли су испуњени услови за понављање поступка окончаног овим првостепеним решењем, те донесе

законито решење по жалби тужилаца, у складу са правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди. При томе ће тужени орган имати у виду и да је доношење решења у управном поступку уствари из судске надлежности разлог за оглашавање решења ништавим, прописан чланом 257. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је, након закључене усмене јавне расправе, у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што су правна схватања и примедбе суда у погледу поступка, изнети у овој пресуди, обавезни за тужени орган, у смислу члана 69. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.03.2013. године, 14 У. 1940/11

Записничар
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ